

در شرایط حاضر نقش محوری دانشگاهها در تولید علم و توسعه کشور انکار ناپذیر بوده، در چشم انداز بیست ساله نیز انتظار بسیار گسترده ای از دانشگاه ها وجود دارد.

دانشگاه ها مکلفند همسو با گسترش روز افزون علوم و فنون و تکنولوژی های جدید و پیشرفته در جهان و با توجه به نیاز کشور، نیروی انسانی متدین و متبحر، با نشاط و فعال، بالنده و متفکر با توجه به نیاز کشور تربیت کنند، علاوه بر آن به تولید علم و بویژه علم بومی همت گمارند. بنابر این اداره امور دانشگاه ها بعنوان مغز متفکر جامعه باید قوانین و مقرراتی با ویژگی های متفاوت از سایر دستگاه ها داشته باشد. قانون تشکیل هیات امناء به همین منظور در شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسیده و تا حد زیادی اختیارات ویژه ای به دانشگاه داده است. اما به دلیل نهادینه نشدن این تفکر در سایر دستگاه ها مشکلاتی را جهت استفاده مطلوب از قانون مذکور فراهم آورده است.

تصویب ماده ۴۹ برنامه چهارم توسعه راه را برای اداره امور دانشگاه با ویژگی های فوق هموار نموده است لیکن می بایست تلاش گسترده ای جهت عملیاتی شدن این ماده قانونی با حفظ رعایت سیاست ها و قوانین وزارت متبوع صورت پذیرد.

از تاسیس اولین موسسه آموزش عالی در ایران حدود ۱۰۷ سال و از تشکیل اولین هیات امناء حدود ۴۲ سال می گذرد.